

Tijd in een verhaal wb. p. 160

Hij (Steven) schudde even met het hoofd om alle gedachten te verjagen. Volgende week begon de zomervakantie. Steven zette zijn favoriete cd op en dacht aan wat hij allemaal zou kunnen doen gedurende die twee heerlijke maanden.

Op school had de leraar het nieuwsbericht van die ochtend opgenomen. De examens waren voorbij, maar de wettelijke schooltijd moest worden volgemaakt. En je kon nu eenmaal geen vier dagen vullen met het binnenbrengen van boeken en schriften. Morgen zouden ze op schooluitstap gaan: dat was alvast iets om naar uit te kijken.

Het nieuwsbericht dus. Stevens vader was duidelijk niet de enige die iets tegen vreemdelingen had. Het werd een geanimeerd debat waarin racistische uitspraken maar net achterwege bleven. Enkele meisjes- er zaten er maar zes in een klas van vierentwintig, dus veel gewicht konden ze niet in de schaal werpen- probeerden het op te nemen voor een zogenaamde multiculturele samenleving, maar de jongens geloofden niet in mooie woorden zoals integratie. Zij waren eerder voor een harde aanpak en zouden wel weten op wie ze moesten stemmen indien ze wat ouder waren. Zonder dat hij het zelf merkte, begon Steven meer en meer in deze richting mee te praten. Iedereen moest tenslotte maar voor zichzelf zorgen en wie zich niet wilde aanpassen; mocht voor zijn part gaan. Hij besepte wel dat zijn moeder helemaal niet gelukkig zou zijn als ze hem zo zou horen praten, maar misschien werd het tijd dat ook zij wat realistischer werd. Samenleven lukte blijkbaar toch niet en wat er vorige nacht gebeurd was, ging toch wel heel ver. De leraar probeerde af en toe tegenargumenten te lanceren, maar gaf niet de indruk echter zelf achter die argumenten te staan.

Op het schoolplein werd er nog wat nagekaart en zonder de controle van de leraar werd er al snel gescholden op een groep mensen die niet aanwezig waren. Gelukkig maar, want de woorden die gebruikt werden, waren van dien aard dat er al snel een robbertje gevochten zou zijn geworden. Niet dat Steven meedeed aan de scheldpartij. Dat ging hem net iets te ver. Hij vond nog steeds dat je hoe dan ook moest proberen om respectvol te zijn en schelden hoorde daar niet bij, vond hij. Aan de andere kant was die overtuiging niet sterk genoeg om die mening ook luid te verkondigen. Liever zonderde hij zich af wanneer de uitspraken hem iets te gortig werden. Wat hij bij een aantal van zijn klasgenoten voelde, kwam sterk overeen met het gevoel dat gepaard ging met vaders uitlatingen over dit onderwerp. Hij had zelf in zijn hele leven nog nooit iemand zo gehaat, maar haat was het woord dat precies paste bij de sfeer die hier werd opgebouwd. In combinatie met zijn eigen veranderende mening verwarde hem dat toch een beetje.

‘ Hé, Steven, wat sta je daar te dromen?’

‘ Ha, Kobe, ik had je niet gezien.’

‘ Kan ik me voorstellen, het leek wel of je met je gedachten in een ander land zat.’

Steven moest even glimlachen en zei: ‘ Ja, zo ongeveer.’

'Zeg, heb je zin om vanmiddag naar mij te komen? Ik heb een geweldig nieuw computerspel gekregen.'

'Ja?'

'Je komt er als vreemdeling terecht in een wereld die je totaal niet kent. Je moet een nieuwe taal leren kennen en een woning en werk zien te vinden.'

'Wauw, serieuze opdracht!'

'Dat kan je wel zeggen, maar het moeilijkste heb ik je nog niet verteld: je moet er ook vrienden zien te maken..'

Uit: 'Kleuren', Luc Descamps

1. Wat is de vertelde tijd in dit fragment?

2. A. Welke tijdsverschijnselen vind je terug in dit fragment?

Kies uit: tijdsprong, retardering, tijddekking, flashback, flashforward, terugwijzing, vooruitwijzing.

B. Noteer telkens een voorbeeld uit de tekst.

Tijdsverschijnsel	Voorbeeld

3. Bepaald de **geografische ruimtes** die in dit fragment voorkomen.

-
-
-

4. **Welke locatie** is zowel een voorbeeld van een **geografische ruimte** als van een **sociale ruimte**? Motiveer jouw antwoord.

.....
.....
.....
.....
.....
.....